

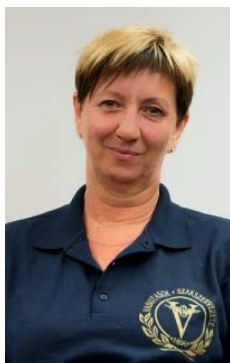
Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 39. szám

2018. március 19.

Kommunikációs zavar?

Mint tudjátok, a Vasutasok Szakszervezete folyamatosan követni igyekszik környezetének, és természetesen a vasút, a vasútállomások szerveződésének, helyzetének változásait. Ehhez szükség van többek között arra is, hogy szervezeti életünkben és szervezetünk felépítésében is megjelenjenek munkahelyünkön tapasztalható változások. Ezért van napirenden szakszervezetünk működésének, a működés különböző szintjeinek a reformja is.

Egyfajta vita bontakozik ki, melyben különböző vélemények, javaslatok hangzanak el, ahogyan egy demokratikus szervezetben szokás. És ilyenkor nem kerülhető meg, hogy vannak, akik előremutató javaslatok helyett inkább ötletelnek, bedobnak a köztudatba ezt-azt, és várják a hatást. Lehet, persze, az ötletek között is jó gondolat, bár az a ritkább. Hiszen egy hirtelen jött gondolat mögül mindig hiányzik az megfontoltság, néha még a jó szándéknak is híján van.

Ilyen meggondolatlanul kimondott, talán viccnek szánt, de semmiképp sem előremutató ötletnek gondolom a minap felröppent „javaslatot”, mely jó magyarosan két szomszédvárat akar szembeállítani egymással: Az ötlet szerint az egyiket a másikhoz kell csatolni. Rosszmájúan mondhatnánk, mint egy gyarmatot, vagy a kert végét, hogy gyarapodjon a nagyobbik kert. Jóindulatúan meg arra gondolok, az ötletgazda tudatmódosító szer hatása alatt állt, és így nem volt tisztába azzal, mit is mond. Igaz, még az alkohol is súlyosbító tényező, nem hogy más.

Összefoglalva sajnálom, hogy az egyébként valóban szükséges változások közé némelyek becsempésznek olyasmit, amivel inkább széttzilálni akarják a szervezetet, semmit előre vinni. Bár az is lehet, a számtalan külső zaj hatására rosszul jutott el hozzám a hír. Talán azt javasolta az illető, hogy a nagyobbikat csatolják a kisebbhez. Üzenem, üzenjük, vagy elég gondunk nélkülük is!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Sajtószabi

Azt mindenki tudja, hogy a múlt héten ünnepeltük, ünnepelhette, aki akarta az 1848-as forradalom évfordulóját, és a forradalmárok szabadságharcának emlékét. Amit jó egy évvel később az oroszok testvéri segítségével vérbefojtottak a Habsburgok. Utóbbira, persze, visszatérünk még októberben, bár akkor is március idusához tartozik, hiszen mégis csak tizenötödike volt a kezdete mindennek. Arra viszont már valószínűleg kevesebben figyeltek fel, hogy ez a nap 1990 óta egyben a magyar sajtó napja is.

Vannak, akik a szabad sajtó napjaként szeretik emlegetni, de maradjunk inkább a magyar jelzőnél, az a biztos. Meg az is, hogy a sajtószabadság kéz a kézben jár a szólás szabadságával is, már ahol van. A szólásszabadság azt jelenti, hogy bárki szabadon, hátrányos következmények, retorziók nélkül elmondhatja véleményét ilyen-olyan gyűléseken, rendezvényeken, vagy épp a dohányzóban, esetleg a kocsmában. A sajtószabi meg ezen vélemények szabad közzétételére ad lehetőséget, bármilyen médiumban. Minden ez természetesen a híradások szabadságára is vonatkozik. Vajon kinek jó ez?

1. szám		Budapest, 1904. április 15.		1. évfolyam	
MAGYAR VASUTAS					
A magyarországi vasuti munkások érdekeit képviselő közlöny.					
Előfizetési díj: Egész évre 4 kor. 80 fill. Fél évre 2 „ 40 „ Negyed évre 1 „ 20 „		Megjelenik minden hó 1. és 15-én. Egyes szám ára 20 fillér.		Szerkesztőség és kiadóhivatal: VII., Csömör-út 28. szám, ahova mindennemű levelezések és egyéb küldemények intézendők.	
Zászlóbontás! Megmozdultunk! Vegyék tudomásul, akiket illet, tudják meg följebbvalóink, hogy nemcsak a hivatalnokok, hanem a magyar államvasutak műhelyeinek munkásai, a forgalom és a pályánál alkalmazotti páriák is megmozdultak. A magyar állam igazi rabszolgái is megunták már az évek hosszú sora óta tartott tünést és szenvedést. Zászlót bontunk, hogy kitérje csoportosításunk mindenkit békés állam rendeltetésben.					
Mi történt eddig? Nyolcz esztendővel ezelőtt, 1896 tavaszán történt, hogy a máv. munkásai mozgalmat indítottak. Munkálmunkáknak egyetlen czélja volt: az ellátás és munkakörülmények napjaira a száraz kenyér biztosítása, vagyis a nyugdír-indélmény létesítése. Az északi fővonal munkásai közül bizottság alakult és szolgálati uton terjesztettek elő egy memorandumot, amelyben a nyugdíjkérdés rendezését kérték. A szolgálati uton azonban fél esztendőig harangoztak eredmény nélkül. Nincsen a főv.					

Olyan ez, mint a plecsi, akiről jót híresztelnek, örül, akiről meg az igazságot, az a pletykát is betiltaná. Néha kár, hogy az még nagy hatalmasságoknak sem sikerült, néha meg jó, hiszen a pletyka egyfajta fék: Ha már huncutkodunk, legalább ne a dicsőségtáblán tegyük. És ezzel a faramuci módszerrel a pletyka segít valamelyest egyben tartani a kisebb-nagyobb közösségeket, hiszen a híresztelésektől való

félelem féken tartja a renitenseket. Egészen addig, amíg maga a közösség nem dönt úgy, hogy ezután már ezt is szabad, meg azt is. A lényeg, hogy nem egy-két ember mondta meg már a régmúltban sem, mi a tuti, ők csak híresztelték.

A sajtószabadság azzal, hogy a médiumok figyelik, ellenőrzik a közösségek működését, no meg a vezetőik ténykedését, szintén egy féket jelent. Hiszen, ha bárkiről bármilyen huncutság kiderülhet, ráadásul büntetlenül, akkor az a bárki jobban meggondolja, mit csinál, még akkor is, amikor nem sokan látják. És ha kiderül valami, akkor viselnie kell a következményeket is, de azt már a nyilvánosság előtt, hogy mindenki lássa, hogy jár, aki ilyet, vagy olyat tesz. Tehát a nyilvánosság ereje az, ami visszatart attól, ami a közösségnek rossz.

Nem az a lényeg, hogy pontosan mi a jó, és mi a rossz, hanem az, hogy a közösség döntsön róla. Ha a rosszak kerekednek felül, igyekeznek megszelídíteni, magukévá tenni a sajtót. Ha a jók az erősebbek, akkor a sajtó kénytelen-kelletlen cserebogarakkal, szitakötőkkel és hasonlókkal tölteni idejét. De amíg emberek alkotják a közösségeket, a sajtó feladata lesz, hogy – jobb híján – ellenőrizze a közösség által felállított értékrend betartását.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

RANDI

Egy férfi hevesen udvarol egy nőnek, mire az végre belemegy a dologba. A félhomályos szobában a hűtött pezsgő mellett egyre forróbb a hangulat. Mikor elhelyezkednek az ágyon, a nő így szól a kissé szerencsétlenkedő férfihoz:

– Ölelj magadhoz, hisz olyan hideg van itt, nagyon fázom...

A férfi megteszi, majd a nő újra megszólal:

– Ha nem tudnád, a lábaim között van egy rés!

Kisvártatva megszólal a férfi:

– Nem lehetséges, hogy onnan jön a huzat?

TANULSÁG

Egy fiatal indián elmegy az öreg bölcs indiánhoz tanácsot kérni, mert nem tud megérteni egy dolgot.

– Bölcsék bölcse, kérlek, válaszold meg kérdésem. Miért esik nálam mindig a kenyér a zsíros felével a földre?

Az öreg bölcs indián kis szünet után halkán visszakérdez:

– Biztos, hogy a jó felét kened meg??

Balogh Attila